

ПРАЦОУНЫ СЕМЕСТР-86: ЯГО ДАСЯГНЕННІ

СТУДЭНЦКІЯ ВУЛІЦЫ

ЯНЫ ВЫРАСЛІ У САУГАСЕ «ВЯЛІКАБОРСКІ»

ХОЙНІЦКАГА РАЁНА ДЛЯ СЕМ'ЯУ, ЭВАКУІРАВАНІХ З ЗОНЫ ЧАРНОБЫЛЬСКОЙ АЭС.

СЮДЫ, у Хойніцкі раён, таксама як і ў іншыя месцы вобласці, дзе ўзводзіцца жыллё для эвакуіраваных, скіравана асабліва ўвага кіраўнікоў абласнога штаба студэнцкіх атрадаў, камітэтаў камсамола ВНУ г. Гомеля, байцы якіх заняты на вельмі важных аб'ектах. Як ідуць справы ў студэнтаў, што перашкаджае ім у рытмічнай рабоце, іх бытавыя ўмовы і многія іншыя пытанні знаходзіліся пастаянна ў полі зроку сакратароў камітэтаў ЛКСМБ ГДУ, БІЧТУ, політэхнічнага інстытута — Алега Дзямідзенкі, Ігара Шаслаўскага, Аляксандра Семіонава. Тэлефонная сувязь — гэта толькі палавіна справы. Нішто не можа лепш даць поўнай карціны становішча, як убачанае ўласнымі вачыма. Таму ў адзін з жніўняўскіх дзён іх маршрут пралёг у саўгас «Вялікаборскі» Хойніцкага раёна, дзе праходзіла студэнцкае лета шасці студэнцкіх атрадаў названых ВНУ, а таксама Мазырскага педінстытута. Удзельнікамі гэтай паездкі сталі аўтары гэтых радкоў і змешчаных фотаздымкаў.

ВЕСКА Вялікі Бор —цэнтральная сядзіба саўгаса, які сёння прымае ў сваю сям'ю эвакуіраваных з 30-кіламетровай зоны Чарнобыльскай АЭС. З усіх бакоў яна акружана раснасымі лясамі, і няцяжка здагадацца, адкуль пайшла назва вёскі. Дарога ад шашы Гомель — Хойнікі збочае ў лес, бяжыць міма высокіх, стромкіх соснаў, у вершалінах якіх заблыталіся промні цёплага жніўняскага сонца. Прыгожыя дамы з белаў цэгля нечакана паказваюцца з-за дрэў. Гэта — Вялікі Бор. Тут адразу адчуваеш напружаны рытм будоўлі. Паўсюдна шмат рознай тэхнікі, людзей у спецадзенні, юнакоў і дзяўчат у зялёнай форме студэнцкіх атрадаў. 68 дамоў з усімі выгодамі, з прысадзібнымі гаспадарчымі пабудовамі ўзводзяцца тут сіламі рабочых Хойніцкай ПМК-2, трэстаў «Гомельсаўгасбуд», «Брэстводбуд» і студэнтаў. Да 1-га кастрычніка трэба завяршыць будаўніцтва і здаць перасяленцам поўнасьцю гатовае жыллё. Студэнцкія атрады, што прыехалі сюды, разумеюць, якой важнасці аб'екты даручаны іх маладым рукам. Іх стараннасць у працы бачна адразу.

Выстраіліся ў рад новенькія, тыпавыя дамы. У кожнага атрада, рабочых ПМК — тут «свая» вуліца, якая ўзнікла дзякуючы ім. І першым давялося трапіць на вуліцу атрада ГДУ «Эканаміст», адбылося знаёмства з байцамі БІЧТУ, Мазырскага педінстытута.

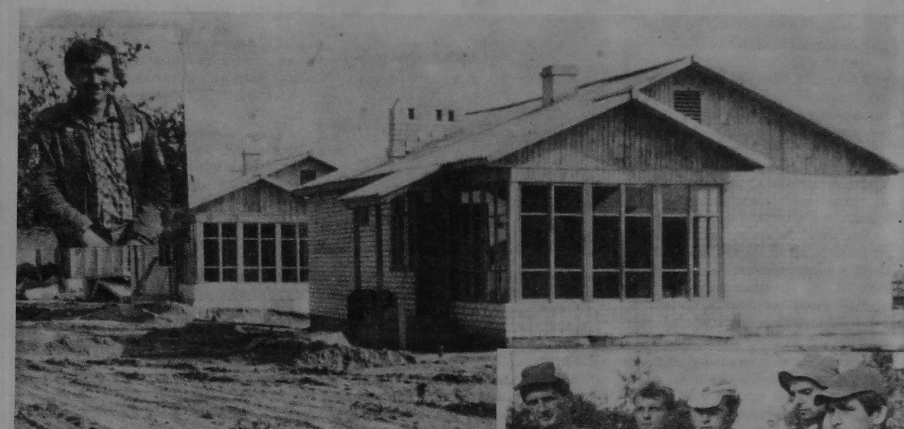
Новыя дамы, што выраслі побач з вуліцамі саўгаса, падобны адзін на аднаго іх блізняты. Гэта зразумела: сабраюць іх з гатовых канструкцый, што прысылаюцца ў Хойніцкі раён з дзелькі Святлоўска, Іркуцка і Петразаводска. Начальнік участка Хойніцкай ПМК-2 В. Ф. Нарэйка растлумачыў, што яны дзеляцца на тры віды: зборна-шчытавыя, цагляныя і каркасна-шчытавыя. Першы і апошні віды ўзводзіць крыху прасцей, чым цагляныя. Але аднолькава сур'ёзна адносяцца да выканання работ па іх зборцы ўсе студэнты.

ЮРЬЯ Тарасенку, камандзіра атрада «Эканаміст», мы ўбачылі каля адной з машын, з якой разгрузаліся неабходныя будматэрыялы. Гэта і была вуліца студэнтаў універсітэта. Такія ж дамы, з шыфернымі дахамі, такія ж непадалёку ад іх гаспадарчыя пабудовы... І ўсё ж была ў яе свае адметнасць —яна прымыкала

да саўгаснага саду. Яблыні, голле якіх гнулася долу ад спелых плодоў, надавалі новенькім дамам асабліва прыгажосць і ўтульнасць.

Каля аднаго з домікаў завіхаліся рабыты. Абліквалі сцены цэглай атрадных муляры Дзіма Амялянчык і Валодзя Маісеў, рабіў абіўку вокнаў Алег Ільчук, стараўся ўсё выконваць як след Генадзь Маторанка.

— Працуем брыгадамі па 6 чалавек у кожнай, — растлумачыў камандзір Ю. Тарасенка.—Ужо ўзвялі тры дамы — ад фундамента да даху. Акрамя кватэр для наважэлаў пабудавалі яшчэ і саўгаснае нафтаасховішча.

НА ЗДЫМКАХ: 1. Камандзір атрада «Эканаміст» Юрый Тарасенка. 2. Вопытныя будатрадаўцы.

3. Вуліца для наважэлаў. 4. Хутка расце цагляная сцяна ў Мікалая Васюка.

Фота Н. Кір'янавай.

Калі ёсць сапраўдны калектыў, ён здольны не толькі на выдатную працу. Пра гэта засведчыў фестываль студэнцкіх атрадаў, які прайшоў тут, у Вялікім Бары, і на якім мы занялі прызавае месца.

А баец Мікалай Васюк выказаў галоўную думку ўсяго атрада: «Мы разумеем, як патрэбны тут нашы рукі і зробім усё, што ў нашых сілах, каб людзі, якіх бяда прымусіла пакінуць родныя хаты, адчулі: дом, у якім ім давядзецца жыць, будаваўся з душой».

Давялося пачуць ад камандзіра, байцоў «Эканаміста» і крытычныя заўвагі, прэтэнзіі ў адрас пастаўшчыкоў зборных канструкцый, будматэрыялаў. Нямала рабочага часу было страчана студэнтамі з-за вымушаных прастоёў. Крыўдна рабытам: маглі б яны зрабіць тут і больш, каб не зрывы ў забеспячэнні будоўлі ўсім неабходным.

РАССТАЦЦА з абжытым кутком, з якім усё звязана ў жыцці чалавека, вельмі нялёгка. У кожнага, хто трапіў у зону перасялення ад грознага атаму, не адразу ўціхне душэўны боль. І каб гэтыя людзі хутчэй набылі новы дах над галавой, прыехалі студэнты ў Хойніцкі раён.

А рыхтаваліся байцы атрада «Эканаміст» правесці працоўны семестр-86 у далёкай Цюменскай вобласці, дзе па дагавору павінны былі пракласці сямікіламетровую дарогу да Саматлорскага месцанараджэння нафты. Ведалі: будучы цяжкасці, але іх не палохалі. Уяўлялі таксама сустрэчу з бяскрайняй сібірскай тайгой, вечары каля кастра на берэзе велічнай ракі Об, песні пад гітару... Але ўсё гэта засталася ў марэх. Жыццё ўнесла свае карэктывы, і працавітыя рукі студэнтаў спатрэбіліся на роднай Гомельшчыне. Разумеючы ўсю важнасць ускладзенай на іх задачы, байцы «Эканаміста» з энтузіязмам узяліся за справу. У адным з нумароў газеты «Знамя юности» на студэнце-

скай стройце» з'явіліся такія радкі: «Мы, байцы СБА «Эканаміст» ГДУ, як і ўсе савецкія людзі, лічым сваім абавязкам прыняць пасільны ўдзел у аказанні дапамогі жыхарам раёнаў, пацярпеўшых у выніку аварыі на Чарнобыльскай АЭС... Мы абавязваемся ў тэрмін здаць усе ўзводзімыя нам аб'екты, асвоіць пры гэтым 150 тыс. рублёў, гэта значыць на 70 тыс. рублёў больш плана, не зніжаючы пры гэтым якасці будаўніцтва. Акрамя дзён ударнай працы мы бярэм абавязальства адпрацаваць яшчэ адзін дзень і пералічыць заробленыя грошы ў фонд пацярпеўшых ад аварыі на Чарнобыльскай АЭС».

СЛОВА сваё рабыты трымаюць цвёрда. У вёсцы Вялікі Бор яны пакінуць пасля сябе студэнцкую вуліцу з прасторнымі дамамі, у якіх прадугледжана для наважэлаў усё — цэнтральнае вода- і цеплазабеспячэнне, светлыя пакоі і абавязковы атрыбуток вясковага жылля — печ. Пасля таго, як на амену студэнтам прыйдуць у гэтыя дамы аддзелачнікі, сантэхнікі, вясёлкай і чыстых вокнах гасцінна сустрэне перасяленцаў новае жыллё.

У байцоў атрада «Эканаміст» пабудаваная іх рукамі вуліца застанеца ў памяці назаўсёды, бо яны пакідаюць там і часцінку свайго сэрца. А сустрэча з далёкай сібірскай тайгой, ракой Об у іх яшчэ будзе. Абавязкова!

Т. ДУБЯК.

Хойніцкі раён.

АД РЕДАКЦЫІ: калі гэты матэрыял быў гатовы да друку, стала вядома, што байцы атрада «Эканаміст» таксама як і яшчэ трох СБА, якія заняты на будаўніцтве жылля для перасяленцаў, аднадушна вырашылі застацца ў саўгасе «Вялікаборскі» ў верасні. Яшчэ два дамы яны абавязаліся здаць наважэлаў. Поспехаў вам у працы, рабыты!

ЗЯРНЯТЫ Ў ДАЛОНЯХ

Залатымі ручайкамі сыпяцца адборнае зерне. Толькі паспявай, упраўляйся з ім — пералалачвай, ачышчай і ссыпай у мяшкі...

Але дзяўчатам з сельскагаспадарчага атрада ГДУ, які працаваў у вёсцы Рэкта Жлобінскага раёна, спрыту ў гэтай справе займаць не траба было. Па 180—200 тон збожжа новага ўраджаю штодзённа паступала на зернеток, і байцы атрада паспявалі яго перапрацоўваць. Выходзілі на работу ў тры змены, брыгадамі па 6—7 чалавек.

А калі праца спорыцца, і на душы выдатны настрой, як напрыклад, у студэнткі 2-га курса эканамічнага факультэта Ірыны Бародзіч (на здымку ўверсе). Той, хто трымаў у сваіх далонях цёплыя ад сонца зярняты, адчуў іх непатуторны пах, будзе заўсёды памятаць: хлеб — наша галоўнае багацце.

Фота Н. Кір'янавай.

